

dr. Staudt Gábor
országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: *X/12657*

Érkezett: 2016 OKT 24.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (1) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok intézni Dr. Polt Péter, legfőbb ügyészhez

„Lett-e bármilyen következménye az országgyűlés által semmissé nyilvánított 2006-os büntetőeljárásokban közreműködő ügyészek által elkövetett jogsértéseknek?”

címmel.

A benyújtott kérdésemre a választ írásban várom!

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr!

Az Országgyűlés 2011. március 7-én törvényt alkotott a 2006. őszi rendőri brutalitással végrehajtott tömegoszlatásokkal kapcsolatos elítélések miatt (2011. évi XVI. törvény a 2006 őszi tömegoszlatásokkal összefüggő elítélések orvoslásáról). Ennek lényege, hogy a bírósági eljárásokban hozott rendzavarás, garázdaság és veszélyes fenyegetés szabálysértés, illetve bűncselekmények miatti elítélések jórésztét semmisnek nyilvánította az országgyűlés. Mind erre azért volt szükség, mert ezt megelőzőn, a PKKB erre kijelölt bírái, a megalapozatlan rendőri és ügyészi előterjesztéseknek megfelelően hibás döntéseket hoztak (pl. előzetes letartóztatásokat rendeltek el), amelyekkel súlyosan megsértették az állampolgári szabadságjogokat.

A 2006. október 23-i budapesti erőszakos cselekmények kivizsgálására alakult Civil Jogász Bizottság jelentése szerint a bíróság elé állítási eljárásban sorozatos törvénysértéseket követtek el az eljáró, erre kijelölt bírák és természetesen az indítványt megtevő ügyészek is. Nem csak azzal, hogy a védekezés jogát a gyakorlatban nem adták meg a gyanúsítottaknak, hanem azzal is, hogy az előállító rendőrök állításait mindenben elfogadták. Így történhetett meg, hogy nem számítva a házőrizettel és lakhelyelhagyási tilalommal végződő határozatokat, 138 előállítottak előzetes letartóztatását rendelték el. Fellebbezések következtében a Fővárosi Törvényszék bírái 106 személy vonatkozásában az első fokú döntést, mint törvénysértőt és megalapozatlant, megváltoztatták, és a fogva tartott személyek szabadlábra helyezését rendelték el, de így is volt, aki 36 napot volt jogtalanul fogva.

Ez a magyar igazságszolgáltatás történetében példa nélküli. Alapos a gyanú, hogy ez a „rendszerhiba” nem következhetett másból, mint, hogy ezen ügyekre kijelölt ügyészek és bírák vezetői utasításra illetőleg ráhatásra jártak el. Ezt erősíti meg az a körülmény, hogy az eljáró bírók csoportvezetője elismerte, hogy az ügyek tárgyalása előtt megbeszélést tartott az eljáró bírákkal „valamiféle közös gondolkodás” érdekében. Az ügyészség esetében pedig „egyszerűbb” a helyzet, hiszen az ügyészek szigorú hierarchiában dolgoznak, tehát alaposan feltehető, hogy a vádhatóság eljáró emberei előljáróik rendelkezései szerint jártak el.

Az események kivizsgálására panaszok áradata érkezett, aminek következtében a Civil Jogász Bizottság jelentést készített, ami a fent megállapítottakat megerősítette. Sem bírósági, sem ügyészségi vonatkozásban, a törvénytelen ségeknek következményei nem lettek.

Fentiek tükrében, az 1956. évi őszi események 60., és a 2006-os események 10. évfordulója alkalmából az alábbi kérdéseket teszem fel Legfőbb Ügyész Úrnak:

1) A 2006-os másodfokú határozatok ismeretében megvizsgálta-e az ügyészség szakmai vezetése (figyelemmel a panaszokra és ennek kapcsán indult kártérítési perekre is) - úgyis, mint a rendőrhatalom nyomozati felügyelője -, hogy minek volt köszönhető, hogy tömegesen születtek a nyomozóhatóságok részéről megalapozatlan indítványok és eljárási cselekmények?

2) Ha megvizsgálták a 2006-os események semmisségi törvénnyel érintett eljárásait és hatósági döntéseit, akkor milyen következtetéseket vontak le, és milyen intézkedéseket tettek?

3) Vizsgálták-e statisztikailag az előterjesztések arányát és eredményességét, összehasonlítva a megelőző évek hasonló ügyekben tapasztalt számaival?

4) Nyilvántartották-e ezen eljárásban résztvevő ügyészek személyét, vizsgálták-e személyes felelősségüket?

5) Szíveskedjen arról is tájékoztatást adni, hogy az eljárásokban résztvevő ügyészek közül indult-e valaki ellen büntető vagy fegyelmi eljárás, illetőleg érintette-e bármilyen módon a szakmai előmenetelüket a semmissé nyilvánított eljárásokban való részvétel?

6) Megvizsgálták-e annak a lehetőségét, hogy a 2006-os eseményekben részt vevő rendőri és politikai vezetők esetében a terrorizmus büntetőjogi tényállása megvalósulhatott-e?

Figyelemmel a 1956-os események 60. illetve a 2006-os események 10. évfordulóra, kiemelt érdeklődéssel várom Legfőbb Ügyész Úr érdemi válaszait!

Budapest, 2016. október 24.

Tisztelettel,

dr. Staudt Gábor

Jobbik Magyarországért Mozgalom